

Robert Surcouf

Hozzájadt: Cselle Miklós

2014. szeptember 26. Péntek 11:10

Utolsó frissítés 2014. szeptember 26. Péntek 20:57

Egy kevésbé ismert francia tengerész a napóleoni időkben: Robert Surcouf

Robert Surcouf (1773. december 12. – 1827. július 8.) francia rabszolgakereskedő és corsaire (privateer) volt, aki az Indiai Óceánon tevékenykedett 1789 és 1801, valamint 1807 és 1808 között. Ezen idő alatt több mint 40 hajóztársaságot megalapozva vagyont, amit hajótulajdonosként és kereskedőként a korszakban továbbfejlesztett.

Surcouf matrózsként, majd tisztként kezdte a pályafutását az Aurore, a Courrier de l'Afrique és a Navigateur rabszolgahajón. Először a hajóskapitányi rangot, és mikor 1793-ban a Nemzeti Konvent betiltotta a rabszolgakereskedelmet, a Créole nevű hajó kapitányaként kezdett dolgozni. Később az örmillie kapitánya lett, ezzel hajóval kezdte corsaire pályafutását - annak ellenére, hogy akkor még nem rendelkezett megbízhatósággal. Leginkább brit hajókat támadott meg és ejtett zsákmányul, hárssal a Triton nevű angol-kelet-indiai kereskedőhajó (East Indiaman) elfogása. Ezután visszatért Isle de France-ra (Mauritius), ahol a zsákmányolt hajókat a kormányszálló felváltotta. Ekkor visszatért Franciaországba, ahol sikerült kifizettetnie a kormánnyal a zsákmányolt hajókat egy részét.

Visszatérve az Indiai Óceánra, Surcouf a Clarisse és a Confiance hajón parancsnokolt, ezekkel fosztogatta a brit, amerikai és portugál kereskedőket. Ezen időszakában hárssal a Kent nevű angol-kelet-indiai (East Indiaman) kereskedőhajó elfogása 1800. október 7-én. Ásra visszatért Franciaországba, ahol kitüntették a Becsületrenddel (Legion d'Honneur), ezután letelepedett mint hajótulajdonos.

Surcouf még tett egy rövid észak-amerikai expedíciót az Indiai Óceánra a megrendelt gyártott Revenant kapitányként, visszatért Franciaországba. Itt corsaire hajókat és kereskedőhajókat építtetett és szerelt fel. Ezek a corsaire hajók sikeresen beszeresék a korszakot tettek az Indiai Óceánra, viszont katasztrófáiban tevékenykedtek az Angol csatornában (Manche csatorna). Egyetlen kivétel ez alól a Renard kápezett, amelyik 1812. szeptember 9-én legyőzte a HMS Alpheat. A Bourbon-restauráció után Surcouf halász és kereskedő expedíciót szervezett Terre-Neuve (Ásfoundland) korszakára és hatalmas vagyont szerzett. 1827-ben hunyt el, Saint-Malo temetőjében helyezték nyugalomra.

Ifjúsága

Robert Surcouf 1773. december 12-én született Saint-Malo-ban, hajótulajdonos családban. Apja, Charles-Ange Surcouf de Boisgris annak a Robert Surcouf de Maisonneuve-nek volt az unokája, aki az Aimable corsaire hajó parancsnoka volt XIV. Lajos alatt. Anyai ágon Robert távoli rokona volt René Duguay-Trouin-nek (egy másik, máltatlanul elfeledett nagy francia tengerésznek). Mikor a szülői elköltözték a Dinan-i papneveldébe, megszállták és tizenhárom évesen elszegődött a Héron nevű kereskedőhajóra, amelyik Saint-Malo és Cadix között bonyolított forgalmat.

1789. március 3-án korszakos jelentkezett az Aurore rabszolgahajóra, amelyik Tardivet kapitány parancsnoksága alatt az Indiai Óceánra indult. Pondicherry-nél csapatokat hajóztak be Isle de France csatlóállomással. Később rabszolgák után indulva a Jérémy-nél foka felé, az Aurore elhagyta a Mozambiki csatornában, 400 lelincolt fekete rabszolgával a hajófenékekben. Tardivet kapitány 1790. októberben kibővelte a portugál San Anoiné-t Port-Louis felé, de az időjárás Szumátrába korszakos tetteiket, így csak 1790 végén jutottak Port-Louisba, mégpedig Pondicherry fegyarmatán át. Surcouf-ot tisztként besorozták a Courrier de l'Afrique nevű rabszolgahajóra, amely Mozambikba korszakos indulni Garnier kapitány parancsnoksága alatt, Tardivet kapitány azonban átvette a fiatal tisztet hadnagynak a hajójára, a Revanche-ra. Ezen a hajón Surcouf több utazást tett Madagaszkár korszakára.

Ezek után Surcouf-ot besorozták kormánnyosnak a Francia Királyi Flotta 20. jégűs Bienvenue nevű flúte-jára (flute, fleute), Haumont tengerész hadnagy parancsnoksága alá. 1792. január 2-án érkeztek meg Lorient-be, ahol szembesültek a később a Francia Forradalomhoz vezető politikai változásokkal.

Hat nap után Surcouf hadnagyként szegődött a Navigateur rabszolgahajóra, Lejollif kapitány alá. 1792. augusztus 27-én indultak Mozambikba, onnan pedig Isle de France-ra, ahol megérkezésekkor értesültek a Francia Forradalmi háború (1792-1802, az Első Francia Korszak háborúja a korszakos monarchiák szétvetsésével, lezárja az Angliában, folytatása a Napóleoni háború 1803-1815) kitörtéséről. A 40 éves Cybele fregatt felzetésén zászolozó rászott a francia flotta 1794. október 22-i akciójában, mikor sikeresen ártották Isle de France brit blokádját, elkergették a brit hadihajókat, néhány napon belül lehetőséget a szabad hajózást és ezáltal elkerülvén a fenyegetés ellenében ekkor esett át a zkeresztségen.

Megszerezvén a kapitányi rangot, Surcouf átvette a 4 éves Créole rabszolgakereskedő brigg parancsnokságát. 1794. július 3-án hagyta el Isle de France kikötését Afrika és Madagaszkár irányában, ahol folytatta a rabszolgakereskedés ellenére, hogy a Nemzeti Konvent és az Ile Bourbon (Réunion) szigeti Korszakos is egyértelműen megtiltott azt. Visszatérőse után a Korszakos Bizottsági Bizottságnak átgynak átvizsgálják a hajóztársaság rabszolgakereskedésére utaló jeleket keresve, de Surcouf idejében eladta a rabszolgákat, így nem találta semmit.

Az örmillie őtja és a Triton elfogása

1795 tavaszán Surcouf átvette a Malroux és Levaillant által felszerelt 180 tonnás 4 éves Modeste corsaire szónor parancsnokságát, 32 fős legénységgel, amelyet átnevezett örmillie-nek. Malartic gyvív megtagadta a corsaire megbízhatóságot kiállást és parancsot adott Surcouf-nak, hogy a Seychelle szigetéről hozzon teknősöket a lelemként Isle de France-ra.

Az 1795. szeptember 3.-án hagyta el a kikötőt egy észcongói birtokában, ami felhatalmazta az Anjoudelemre, de nem engedélyezte a zsákmánynejtást. A Sainte Anne szigeteken közt nagyméretű brit hajó vett részt a bevetésben, de azonnal a zónák közötti átkelésre került.

Surcouf ekkor elhatározta, hogy a Mergui szigettengerre (archipelagosz) hajózik egy rakomány rizs behajtására. Átkelésben, 1795. december 8.-án a Gangesz deltája elért elfogta corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Paru hadnagy parancsnoksága alatt kisszámban legényekkel elküldte Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajózva, 1796. január 19.-én találkozott a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik közt kereskedőhajó, a Russel-t és a Sambolasse-t kísért a deltán keresztül. Surcouf megátadta és elfogta mindhárom hajót, majd áthelyezte az 1795. évi legényeket és a parancsnokságot a Cartier-ra, amelyet átnevezett Hasard-nak. A elfogott kereskedőhajó, amelyek rizset szállítottak, az 1795-vel egyértelműen minimális legényekkel Croizet hadnagy parancsnoksága alatt elküldte Isle de France-ra. A Hasard-on alig 22 fős legényekkel maradt.

Január 28.-án azonnal elfogta a 12 legényes Diana-t, amelyen 6 000 zsák rizset találtak. A kikötőbe napon találkoztak a Triton indiaman-nel, amelynek 26 darab 12 fontos legénye volt és 150 fős legényekkel hajózott. Surcouf nagy távollétben utána indult, majd kikötőbe érkezve felismerte a nyomozástól teremt, mégis a támadás és megcsúszás mellett döntött. Brit lobogás alatt kikötőbe érkezett a Triton-hoz, kikötőben fellelkesítette 26 emberrel, majd az utolsó pillanatban felvonta a francia lobogást és heves támadást indított. Az ezt követő 45 perces küzdelem során elesett a Triton parancsnoka, Burnycat kapitány, az első tiszt Picket, valamint 10 matróz, további 5 súlyosan megsérült, a többiek pedig megadták magukat (133-an 27-nek!!). Surcouf a foglyokat átküldte a Diana fedélzetére, amelyet aztán 30 000 rópia váltásáig fejében elengedett.

Surcouf a zsákmányolt hajókkal 1796. március 10.-én tért vissza Isle de France-ra. Mivel az 1795-öt eredetileg inkább kereskedőhajónak szánták fel, semmint corsaire hajónak, a zsákmányok (száraz szerinti fordítás, angol Prize court, a corsaire-ek által elfoglalt hajók elfogása kifizetésnek vagy kifizetésmentes voltát eldöntő kifizetés vagy akár egyetlen személynél, pl. a kormányzó) elkobozta a zsákmányt és eladta az állam hasznáira, hajók elfogását kifizetésnek átadta. Surcouf ekkor visszatért Franciaországba, hogy visszaigényelje a zsákmányosztást. Végül 1797. szeptember 3.-án a kormányzat megátadta neki 660 000 frankot, amiből viszont csak 80 000-et kapott kézhez.

A Clarisse utazása

Miután 14 hónapot töltött Párizsban, 1798 elején Surcouf átvette a Clarisse corsaire brig parancsnokságát. Ez egy 14 legényes hajó volt, 4 darab 12 fontos és 10 darab 8 fontos legényével, 120 fős legényekkel. 1798. februárban hagyta Paimboeuf-i hajóállomását, ezáltal egy órányes corsaire megátadta a birtokában. Az Isle de France felé vezető útján a bevetésben vett egy brit rabszolgahajót, amelyik elmenekült, miután ellátta a Clarisse elárborcának sudarját (foremast tops). Köszönet, a járműnyes fogásaitól dőltre Surcouf elfogott egy brit brigget, amelyik a figyelmeztető írásra megadta. Erre átküldte egy kis létszámban legényekkel Dujardin kapitány parancsnoksága alatt, majd december 5.-én megérkeztek La Réunion-ra.

1799 elején Surcouf elvitorlázott Szumátrára, ahol Susoh kikötőjében közt 20 legényes kereskedőhajót találta amint a borsot rakodtak. A Clarisse a kikötőben horgonyzott le és tüzelt nyitott, miután Surcouf elküldte a császárt, Nicolas-t 20 emberrel csónakokon, hogy kerelje meg a nagyobb hajót és támadja meg, míg a Clarisse-szal a mársik oldalra támadott. A közt oldalra egyszerre megátadott hajó legényekkel 30 perces küzdelem után megadta magát. A mársik hajó elvágta a horgonykötéleket és menekült a prázba, de a csónakok lerohanták és ellenállás nélkül elfoglalták, mivel a legényekkel legnagyobbról a parton volt. Surcouf júniusban tért vissza Isle de France-ra a zsákmányokkal.

A Clarisse augusztus 16.-án futott ki Isle de France-ról La Réunion felé, Malartic gyvivá jelentése vitte a kormányzóknak. Innen Jávára hajózott vizet, ahová szeptember 27.-én érkezett meg. Október 1.-én elfogott egy kereskedőhajót, amelyet Fonroc hadnagy parancsnoksága alatt elküldte Isle de France-ra; november 4.-én elfogta a portugál Nostra Signora de la Conception-t, amely 116 000 piastert szállított; 6.-án elfogott egy brit szászállót; 11.-én pedig a 20 legényes Auspicious-t, amelynek a fedélzetén 1 032 580 frank értékű rakományt zsákmányoltak. December 10.-én Mergui felé indult azonnal és hogy a foglyokat szabadon eressze. Átkelésben találkozott a francia Malartic corsaire hajóval, amelyen Jean Dutertre parancsnokolt. Nem sokkal ezután a közt hajó belefutott a 38 legényes HMS Sybille fregattba, amely a bevetésben vette a franciákat. Surcoufnak egy sikerült megcsúsznia, hogy kidobott a hajóba nyolc legényes és egy felszerelési tárgyat.

1800. január 1.-én a Clarisse elfogott egy nagy kereskedőhajót, a brit James-t, ami rizzsel volt megrakva. Január 3.-án észleltek közt amerikai 16 karrandós hajót, amelyek csatasorban haladtak. Bár a Clarisse-ről nagyon híjnyozott az a kidobott nyolc legény, Surcouf mégis harcra szállt. Megcsúszás után a hajtul haladás Louisa-t, kikötőben folyamatosan látta a mársik hajót, a Mercury-t, amelyik megprázta a Louisa segétszállóra sietni. Nicolas Surcouf vezetésével a 30 fős támadás csapatát a Louisa fedélzetére, kikötőben a Mercury elmenekült. A Clarisse nem tudta a bevetésben venni mert az átkelés után hamarosan letért az orrboca. Az elfoglalt Louisa kapitányi tisztot Nicolas Surcouf kapta meg.

A javítások elvégzése után a Clarisse folytatta útját, melynek során még elfogta a Catherine, a Haderbux, az Anna Maria, a Nostra Signora de la Cruz, a Louis, a Janna, a Notre Dame de Bon Succés és az Albion nevű hajókat. 1800. február elején tért vissza Isle de France-ra.

A Confiance útja és a Kent elfogása

Surcouf 1800. májusban vette át a 18 legényes gyors brig, a Bordeaux-i Confiance parancsnokságát. Erre a parancsnoki posztra elért a Dutertre kapitányal egyértelműen pályáztak, a versengésük máj-júniusban fajult. Malartic gyvivá-nek kellett kibérelnie, az azzal érkezett, hogy egy ilyen ísszecsapás éhez egy angol győzelem lenne. Ekkor

be matrászak Ambroise Louis Garneray festő, aki kőszámbb Surcouf Őletrajzárásja lett (az Ő alkotása a lentebb látható Confiance elfogja a Kentet cÅ-mÅ festmény).

1800. Áprilisban a Confiance a Szunda szorosban hajózott, ahol elfogott egy amerikai hajót, ezután elhagyta a szoros, mivel hÅ-rek szerint arrafelől jár a fregatt. Őstban a Seychelle szigetek felől elkerült egy brit sorhajó Ős egy fregattot, majd a Bengálii felől vette az irányt.

Szeptember 19.-án a Confiance elfogta a Kalkuttai Prize-ot, amely tÅ-z Ájgyőjő nyolcat a rakterben vitt a stabilitás nÅvelőse vőget. A kÅvetkező napon a Prize 85 emberrel a fedélzetén elindult Isle de France felől, Surcouf pedig Ga felől vette az irányt, ahol elfogott hÅrom kisebb hajót.

1800. október 7.-én Kalkutta kÅzelében, Sand Heads előt a Confiance Ősszefutott a 824 (egykor 1200 tonnás, 40 Ájgyő Kent East Indiaman-nel, amelyen Robert Rivington kapitány parancsnokolt. A Kent fedélzetén tartózkodott a korábban hajózában elpusztult Queen megmentett legénysége, miáltal Ősszesen 437 fÅ - ebből 300 tengerész Ős katoná - volt a hajón (egykor 120 gyalogos sorkatoná is). Surcouf megcsőlyőzta, a francia corsaire-ek megrohanták a fedélzetet, majd tÅbb mint mÅsfől Árás csata után ellenőrsők alá hajtották a hajót. A britek vesztesége 14 halott, kÅztők a kapitány, Ős 44 sebesőlt volt, mÅ-g francia oldalon 5 halott Ős 10 sebesőlt volt. Surcouf egy Ára szabad rablást engedőlyezett az embereinek, Áim ez alatt a nÅket a kabinjaiban őriztette, Á-gy Őket nem őrte semmilyen zaklatás. A foglyok kÅztőtt volt Frederick St. John tábornok Ős a felesége, Arabella Craven. Surcouf a Confiance első tisztjét, Drieux hadnagyot kÅldte Ájt a Kent-re parancsnoknak 60 fÅnyi legénységgel, a foglyokat pedig egy pÅr nappal kÅszámbb megőllőtt kereskedőhajóra szállítottatta Ájt Ős elengedte. A Confiance Ős a novemberben őrkeztek meg Port-Louis-ba a Rade des Pavillons-hoz. A Kent elfogása őrsi szenőciőt keltett, a Brit Admirális pedig dÅ-ját tÅzÅtt ki Surcouf fejőre.

Az Isle de France-ra való visszatőrs után a Confiance őžen aventurier ő felszerelőst kapott (a francia tengerészeti a hajókat neveztők Á-gy, amelyeket hÅborős időkben kereskedelmi hajókat egyedőli, kÅ-sőret nÅlkőli hajózással szereltek fel, teljes fegyverzettel Ős maximális legénységgel, Áim Áruval megrakodva, Ős amelyek a honi kikötőbe tartottak), 89 fÅ's legénységgel, gyarmati Áruval megrakva indult Franciaország felől. ŐstkÅzben az őrt Surcouf mÅg pÅr hajót, melyek kÅztő jelentő's a portugál Ebre, egy 18 darab 12 fontos karronőddal ellőtött, 60 fÅ's legénységgel rendelkező hajó, amelyet 10Å 000 piaszter vÅjtsőgdő ellenőben szabadon bocsőjtott, miután kicserőlte a fÅőrbocőjt Confiance-Åval.

A francia partok előt a Confiance belefutott a brit blokőd alá Ős Őldőzőbe vette egy fregatt, amelyet Surcouf-nak őgy sikerőlt lerőznia, hogy egy hÅ-jőin minden Ájgyőjő, a horgonyokat, a csőnakokat, sőt az őrbocok nÅhőny darabjőit is tengerbe dobatta. Valősző-nÅleg 1801. Április 13.-án őrkezett meg La Rochelle-be.

Franciaországban a tengerészeti miniszter, Truguet megprőbőjta Surcouf-ot besorozni altisztnek a flottához, Áim Ő nem volt hajlandő. Hennequin szerint maga Napőleon őjőnlotta fel Surcouf-nak a kapitányi rangot Ős kÅt fregatt parancsnoksőjő, Áim Ő nem akarta elvesző-teni a cselekvősi szabadsőjő Ős nem fogadta el a felajőnlott rangot. Napőleon mindazonáltal kitőntette a őz Sabre d'őhonneur-vel (a őz Dicsőő kardjő, az 1799-ben alapőt ő katonai kitőntés-sorozat őőse, amelyekkel kiemelkedő haditettek vőgrehajtőjő ismertők el). A őz Legion d'őHonneur (Becsőletrend, a mai napig a legmagasabb francia kitőntés) megalapő-tősa után, mint a őz Sabre d'őHonneur ő tulajdonosa, automatikusan megkapta azt 1802. május 19.-án.

Saint-Malo-ban, 1801. május 28.-án felesőgőli vette Marie Blaize-t, aki mÅr kÅt őve volt a menyasszonya, hÅzassőjő ideje alatt Őjt gyermekők szőletett. 1805 kÅrőli, az apőszőval kÅztősen, elkezdett corsaire hajókat felszerelni Saint-Malo-ban, ezek kÅztő emlő-tőre mÅltők a Caroline, amely nÅgy hajót fogott el az Indiai őceőnon Nicolas Surcouf parancsnoksőjő alatt, a Marsouin, Ős a Confiance, amely kÅt hajót zsőkmőnyolt Joseph Potier parancsnoksőjő alatt.

A Revenant őtja

Å-tővnyi visszavonult őlet után, 1807 elejőn Surcouf megrendelt egy 18 Ájgyő corsaire hajót, amihez Ő maga adta me specifikőciőkat. A hajó a Revenant nevet kapta. MÅrcius 2.-án futott ki Saint-Malo-ból 192 fÅ's legénységgel Bengália felől. ŐstkÅzben, március 9.-án elfogta a Liverpool-ból nemőg indult, 16 darab 12 fontos Ájgyőval ellőtött Aun brit rabszolgahajót, amelyről tengerbe dobatta az Ájgyőkat, előztatta a puskaport, tÅnkretette nÅhőny vitorlőjő, majd vÅjtsőgdő-j felőben elengedte.

Jőniusban őrkezett meg Isle de France-ra, őttőrve a brit blokődöt, miután őtkÅzben mÅg elfogott nÅhőny hajót. Az ezután kÅvetkező őtja sorőin, amely az utolső volt, Surcouf elfogott 16 brit hajót, őszen az őrt, mert a brit hajók hajlamosak voltak bevonni a lobogőt, amikor rőjőttek, hogy ki az ellenfelők.

Surcouf megőrkezőse Isle de France-ra nem maradt őszrevőten: a hivatalos szervek Ős a lakosság nagy lelkesedő fogadtők, a kalkuttai brit biztos-tő társasőgok pedig megduplőztők a fejőre kitőzőtt vőrdő-ját, ami Á-gy előte az ő rőpiőjt (lak vagy lakh: dőlőzsi mőrtőkegysőg, 100Å 000-et jelent), azaz a 250Å 000 frankot. Szeptember 3.-án kihajó Bengália felől. Ezen az őtjőin az alőbbi hajókat fogta el:

- Å Ő Ő Ő szeptember 25: brit 12 Ájgyő Trafalgar, 10Å 000 zsőjk rizzsel, 14 Ájgyő Mangles, 11Å 000 zsőjk rizzsel
- Å Ő Ő Ő szeptember 27: 12 Ájgyő Admiral Applin, 9Å 500 zsőjk rizzsel
- Å Ő Ő Ő október 1: 1 Ájgyő Suzannah, 5Å 500 zsőjk rizzsel
- Å Ő Ő Ő október 19: Success, faőruval rakott, leőget
- Å Ő Ő Ő október 30: 12 Ájgyő Fortune, rakomőny nÅlkőli, elsőlyed
- Å Ő Ő Ő november 15: az indiai Macaully
- Å Ő Ő Ő december 18: brit 10 Ájgyő Sir William Borrough
- Å Ő Ő Ő december 30: portugál Oriente
- Å Ő Ő Ő 1808 januőr 6: arab Jem lab Dim

A zsákmányolt hajókat Surcouf Isle de France-ra káldte, majd január 31.-én maga is visszatért. Surcouf átadta a Revenant parancsnokságát az első tisztjének, Joseph Potier-nek, aki egy rövid utat a Portugál Kelet Indiai Társaság 34 éves Conceição de San Antonio nevű hajójával tért vissza, amelyet egy másik harc során foglalt 1808. július 4.-én Isle de France kormányzója, Decaen tábornok elrekvírta a Revenant-ot, átnevezte Ióna-nak és kinevezte parancsnoknak Morice hadnagyot, az első tiszt pedig Albin Roussin tengerész hadnagy lett. Surcouf kemény vitába keveredett Decaen-nel, de végül kénytelen volt lemondani a hajóról. Valószínűleg megvásárolta a Sémillante-ot, amelyet átnevezett Charles-ra és ezen tért vissza Saint-Malo-ba 1809. február 4.-én.

Késői évei

1809-től Surcouf ázletemberként működött tovább mint hajótulajdonos, és számos corsaire hajót szerelt fel: Auguste, Dorade, Biscayenne, Adolphe, és utolsákként a Renard. A britek elfogták az újsszes, a La Manche csatornára káldott corsaire hajóját, kivéve a 14 éves Renard kuttert, ez 1813. szeptember 9.-én legyázte a HMS Alpheat, egy 10 darab 18 fontos karronáddal rendelkező szónert, amelyik a csata során felrobbant. 1814. januárjában Surcouf-ot ezredesnek nevezték ki a Saint-Malo-i Nemzeti Gárdában. A ézszej Napé (Bonaparte visszatérése Elba szigetére) alatt Surcouf a Légő vezéreként szolgált és fenntartotta a rendet. A Waterloo-i csata lemondott és kereskedő lett, felszerelt 19 kereskedő hajót és Terre-Neuve-vel (Ásfoundland) kereskedett.

Robert Surcouf 1827. július 8.-án hunyt el életének 54. évében, katonai tiszteletadással temették el Saint-Malo temetőjében. A remléken egy földgömb található az Indiai óceán tőrségével és egy horgony, sárfelirata (nyersfordításban):

Égy hős tengerész bevégezte pályafutását,
 árakre nyugszik sárjában
 A tengerészeket megfosztották apjuktól
 A szerencsétlenek elvesztették barátságukat

A francia Haditengerészet eddig itt hajót hvtak Surcouf-nak eme nagy tengerész emlékére: egy futórgáz (st. aviso), egy páncélozott cirkáló, egy tengeralattjáró cirkáló (a maga idejében a legnagyobb tengeralattjáró volt), egy konvojok-sárá romboló, jelenleg pedig egy lopakodó fregatt (vagy cirkáló?) viseli a Surcouf nevet.

Á

Források:

Marjai Imre: Nagy kalózkönyv

Horia Matei: vezredek kalózkönyve

<http://www.merriam-webster.com/dictionary>

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Surcouf